

10

– GürhanGürses · 27 Eylül 2016

10 şehit verdik dün.

10 babayiğit...

10 aslan parçası...

10 ayrı ev, 10 ayrı sala, 10 ayrı mezar ve 10 ayrı taziye...10'dan geldik 10'a döneriz elbet! Zerre şüphemiz ve korkumuz yok. Kahramanca gidişlerdir bunlar, şehitlik mertebesine vasıl olmaktır. İnsanı yaşatabilmeyi beceremediğimiz aşikar, bu coğrafyanın insanı hep ölecek mi, silahları hep ateşlenecek mi, topraklarının altı hep bombayla mı döşenecek, kuşları bile patlatılan bu bombalardan ölecek mi? Haberiniz var mı? Dün 10 şehit verdik. Varsa yüreğiniz, yandı mı? Yoksa alıştık nasılsa diye görmezden mi geldiniz? Kanıksadınız mı? Rutin işlerinize devam mı ettiniz? Bu vatan için toprağa düşen askerin acısı sizin acınız değil mi?

10 eve daha ateş düştü. Bu yangına dur diyeniniz yok mu? Aşiretler ne halt eder buralarda.Yüzlerce, binlerce, on binlerce, hatta yüz binlerce toplamda milyonlarca aşiret üyesi neden silahların susması için yürümez. Bu topraklarda yaşamıyor musunuz yoksa? Şairler, yazarlar, ustalar, çıraklar, sporcular, sanatçılar, barış gönüllüleri, kardeşlik havarileri, anneler, babalar, çocuklar neden yürümezler ölümlerin üstüne üstüne. Dur demek için neden nöbet tutmazlar kan dökülmesin diye. Bu ülkede yaşayan, bu ülkenin ekmeğini yiyen, suyunu içen herkes neden ayağa kalkmaz? Neden ayaklanmaz barış için? Hainin yüzüne neden tükürmez, silah tutanın elini neden kırmaz, pusu kuranın gözünü neden kör etmez, bomba döşeyenin bombasını neden ifşa etmez.

10 ocak daha söndü.

10 vatan evladı...

10 gencecik fidan...

Şarkı mı söylüyorsunuz, söyleyin.

Film mi izliyorsunuz, izleyin.

Top mu oynuyorsunuz, oynayın.

Hayat devam ediyor sizin için ama bu işleri yaparken asla şunu unutmayın: Birileri sizler huzur ve güven içinde şarkı söyleyin, film izleyin ve top oynayın diye canını veriyor.

10 ana baba hüzne boğuldu.Üzerine titredikleri, mürüvvetini arzuladıkları, kendilerinden önce değil sonra ölmesini arzuladıkları 10 can parçası daha yitip gitti.

10 çocuk daha yetim kaldı.

10 anne daha eşsiz kaldı.

10'a o kadar mana yükleyebiliriz ki! Bir kalemde yazacaklarımız o kadar çok ki!

10 dayı...

10 amca..

10 kardeş...

10'ların şهادeti 100'lere, binlere mukabil geliyor.

10'lar olmasaydı diye başlayan cümleler kuruyoruz.

10'lar şehit olmasaydı hain pusularda, yaşasalardı aramızda. Bayramda annelerine koşsaydılar, babalarının ellerini öpseydiler, eşlerine sarılsaydılar, çocuklarının ellerinden tutsaydılar. Al bayrağın gölgesinde huzur içinde, kardeşçe yaşasalardı.

Bu ülke ne yürekler yetiştiriyor, rabbim şahittir.

Gözünü kırpmadan can verenler vatan uğruna...

Ve giden evladının ardından vatan sağ olsun diyen koca yürekli analar babalar...

Var mı yeryüzünde bir başka benzeri, asla!

10'lar bu dünyayı gölge bildiler.

Rabbe koştular.

10'lar önce de vardı, bugün de var, yarın da olacaklar.

10'larsız bir Türkiye, Türkiye değildir.

Yerin altı da yerin üstü de 10'larla dolu. Bu ülke bu yüzden yıkılmaz asla. Bir teyakkuz halinde hepsi ayaklanır yine; el ele, kol kola, omuz omuza verir ve bu aziz yurdu düşmandan temizler. Siz onları "ölü" mü zannettiniz, yanıldınız. Onlar ölü değil bilakis bizden daha diridirler.

10 şehit verdik dün.

10'lara çok şey borçluyuz.

Emanetlerine göz kulak olmamız boynumuzun borcu olmalı...

Hatıralarına saygı göstermemiz kaderimiz olmalı...

10'lar olmazsa olmazdık.

10'lar oldukça olacağız.

10'lar şehit oldukça 10'lar sıraya giriyor.

10'ların hakkını ödemek çok zor.

Yaşadığımız toprağın üzerinde 10'ların ruhunu incitecek hal ve hareketlerden kaçınmalı, onları gözü arkada koyacak davranışlardan uzaklaşmalı, daha milli daha yerli olmalıyız.

10'lara çok şey borçluyuz.

10'lar bu ülkenin sigortası...

10'lar bu ülkenin tapu senedi...

Allah razı olsun 10'lardan ve mekanlarını cennet eylesin.

Bizleri de 10'ların emanetine sahip çıkmakla mükellef kılsın.

Amin.